

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010403
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2316010403.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovaným: 1/ O. Z., narodenému dňa XX. I. XXXX v T., trvale bytom L., X. ulica č. XXX/XX, prechodne bytom L., B. č. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov v inej trestnej veci, 2/ U. F., narodenému dňa XX. F. XXXX v V., trvale bytom L., M. ulica č. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, v spoločnom konaní trestne stíhaným pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných O. Z. a U. F. podaných proti výroku o uložených trestoch z rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 7. februára 2018, č. k. 1T/91/2016-735, rozhodol na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. októbra 2018 v Trnave takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému O. Z. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. Krajský súd v Trnave obžalovanému O. Z. u k l a d á podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavy na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne s a z r u š u j e právoplatný rozsudok OS Galanta zo dňa 7. marca 2018, č. k. 2T/179/2017-213 v spojení s uznesením KS v Trnave zo dňa 12. júna 2018, č. k. 6To/29/2018-268 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2, § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á trest prepadnutia veci a to jeden kus loveckého noža, vedeného v Zozname vecí vzatých do úschovy pod položkou č. 1.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného U. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 7. februára 2018, č. k. 1T/91/2016-735 bol obžalovaný O. Z. v bode 2/ uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že spoločným konaním inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a (zároveň) sa spoločným konaním dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Obžalovaný U. F. bol rovnaký rozsudkom a v rovnakom bode 2/ uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.

spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že spoločným konaním inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a (zároveň) sa spoločným konaním dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného a uvedený čin spáchal, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Obaja menovaní obžalovaní sa predmetnej trestnej činnosti mali (spoločne s už medzičasom právoplatne odsúdenými L. Z. a U. Z.) podľa citovaného odsudzujúceho rozsudku dopustiť na tom skutkovom základe, že:

„dňa 6.9.2015 v čase okolo 20.45 hod. v obci Jelka na križovatke ulíc Mierovej a Fábryho na mieste verejnosti prístupnom pred stánkom s občerstvením v čase konania obecných dní po slovnej výmene názorov s G. F. a po bezprostredne predchádzajúcej vzájomnej dohode obvinení L. Z., O. Z., U. Z. a U. F. spoločne fyzicky napadli G. F. tým spôsobom, že L. Z. poškodeného sotil rukami, následne ho čelom udrel do oblasti tváre, vzápätí ho U. Z. trikrát železnou tyčou zozadu udrel po hlave, následkom čoho poškodený spadol na zem, kde ho obvinení obklúčili a všetci pokračovali v jeho bití, pričom L. Z. ho bil päšťami rúk, kopal ho do celého tela, U. Z. udieral poškodeného železnou tyčou po tele, O. Z. ho udieral do oblasti tváre reťazou, ktorú mal namotanú na ruke a U. F. taktiež kopal poškodeného G. F. do rôznych častí tela. Potom ako sa poškodený zo zeme postavil, sa k nemu rozbehol U. Z. a poškodeného kopol do oblasti tváre, do lícnej kosti, následkom čoho poškodený znovu spadol na zem, kde zostal bezvládne ležať a O. Z. ho pomočil, opísaným konaním obvinených bola poškodenému G. F. spôsobená zlomenina jarmovej kosti a hornej čeľuste vľavo a 4 cm dlhá tržná rana na čele a temene hlavy vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali operačný zákrok a celkovú dobu liečenia 49 dní v trvaní od 6.9.2015 do 30.10.2015, pričom poškodený bol obmedzený na bežnom spôsobe života najmä tým, že 5 dní bol hospitalizovaný v nemocnici, minimálne 4 týždne mohol prijímať len mäkkú stravu, mal bolesti počas prežívania a prijíma potravu po dobu cca 5 až 6 týždňov, cca 10 dní mal sťažené vykonávanie osobnej hygieny v oblasti tváre a hlavy, uvedené zranenia u poškodeného zanechajú trvalé následky v podobe jaziev v rozsahu operačného prístupu a po zošití rán na hlave. Uvedeného konania sa U. Z. dopustil napriek tomu, že

- U. Z. bol za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bol už právoplatne postihnutý: dňa 20.9.2014 v priestupkovom konaní vedenom na Obvodnom oddelení Policajného zboru Jelka, a to blokovou pokutou vo výške 30,- Eur, číslo bloku na pokutu nezaplatenú na mieste: 12049544, dňa 28.7.2015 v priestupkovom konaní vedenom na Okresnom úrade Galanta, a to pokutou vo výške 30,- Eur, uloženou mu rozkazom o uložení sankcie za priestupok spisová značka OU-GA-OVVS-512/2014, 2015/000690 zo dňa 5.6.2015 a dňa 5.8.2015 v priestupkovom konaní vedenom na Obvodnom oddelení Policajného zboru Jelka, a to blokovou pokutou vo výške 30,- Eur, číslo bloku na pokutu nezaplatenú na mieste: 12097281

- U. Z. bol rozsudkom Okresného súdu v Galante spisová značka 2T 89/2015 zo dňa 17.6.2015, právoplatným dňa 17.6.2015, bol odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Uvedeného konania sa U. F. dopustil napriek tomu, že

- U. F. bol za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov právoplatne postihnutý v priestupkovom konaní vedenom na Okresnom úrade Prievidza, pracovisko Partizánske, a to pokutou vo výške 30,- eur, uloženou mu rozkazom o uložení sankcie za priestupok spisová značka OU-PD-OVVS-2014/021065 zo dňa 17.12.2014, právoplatným dňa 16.02.2015“.

Okresný súd za to obžalovanému O. Z. podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. tohto obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému U. F. okresný súd podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 7, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný i súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. tohto obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd (ohľadne obžalovaného U. F.) súčasne zrušil výroky o trestoch rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 48/2015 zo dňa 27.10.2015, právoplatného 30.01.2016 a rozsudku Okresného súdu Galanta 1T 220/2016 zo dňa 10.01.2018, právoplatného 10.01.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V rámci adhézneho konania (t. j. konania o uplatnenom nároku na náhradu škody) vo vzťahu ku skutku označenom ako bod 2/ napadnutého prvostupňového rozsudku okresný súd podľa § 287 ods. 1

Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) obžalovaným U. Z., O. Z., L. Z. a U. F. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť spôsobenú škodu (poškodenej strane) UNION zdravotná poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava vo výške 2.750,04 Eur a súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodeného G. F. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 735 - 750 spisu nasledovne (citácia všetkých častí odôvodnenia rozsudku, bezprostredne sa týkajúca obžalovaných O. Z. a U. F.):

„Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných a prečítaním ostatného na vec sa vzťahujúceho spisovného materiálu.

Obžalovaný U. Z., na hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2017 po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku, učinil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti uvedenej pod bodom 1,2,3 obžaloby sa cíti byť vinným. Súd po splnení zákonných podmienok v zmysle § 257 ods. 5 Tr. poriadku, a vzhľadom aj na stanovisko prokurátorky, vyhlásenie obžalovaného uznesením v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný doznal k žalovanej trestnej činnosti, sa nevykoná, vykoná sa dokazovanie iba ohľadne výroku o škode a treste.

Obžalovaný O. Z., na hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2017 po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku, učinil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti sa necíti byť vinným. Obžalovaný následne k veci uviedol, že G. F. udrel iba raz a to pästou do oblasti tváre. Vylúči to, že ho udrel reťazou. Na inkriminovanom mieste okrem neho sa tam nachádzali obžalovaní U. Z., L. Z. a U. F.. Keď videl, že G. F. bije jeho brata L. Z., začal ich od seba odťahovať. G. F. L. Z. nechcel pustiť, preto ho udrel jedenkrát pästou do tváre. Následne nato G. F. pustil jeho brata L. Z., načo odišli preč. On nevidel, či G. F. napadli aj iné osoby. Obžalovaný ďalej uviedol, že nemočil na poškodeného. Obžalovaný k prečítanej výpovedi z prípravného konania uviedol, že k tejto výpovedi bol donútený konajúcim vyšetrovateľkou. Táto mu povedala, že keď sa prizná, tak bude mať miernejší trest. Vyšetrovateľka mu radila, čo mám uviesť do zápisnice. ON ani nevie prečo podpísal zápisnicu. Obžalovaný O. Z. na vlastný podnet na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2018 po zákonom poučení uviedol, že trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu obžalobou sa cíti byť vinným, pričom uviedol, že násilného konania t. j. fyzického útoku na poškodeného G. X. sa dopustil spoločne s obžalovanými U. Z., L. Z. a U. F.. Zároveň oľutoval spáchanie skutku.

Obžalovaný L. Z., na hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2017 po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku, učinil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti sa necíti byť vinným. Obžalovaný následne k veci uviedol, že v uvedený ten deň naňho zaútočil G. F.. Tento ho jedenkrát udrel pästou do tváre a to do ľavej čelovej oblasti. V dôsledku tohto úderu padol na zem. On nevidel, či obžalovaný O. Z. niečo držal v ruke. Obžalovaný L. Z. na vlastný podnet na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2018 po zákonom poučení uviedol, že trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu obžalobou sa cíti byť vinným, pričom uviedol, že násilného konania t. j. fyzického útoku na poškodeného G. X. sa dopustil spoločne s obžalovanými U. Z., O. Z. a U. F.. Zároveň oľutoval spáchanie skutku.

Obžalovaný U. F., na hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2017 po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku, učinil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti sa necíti byť vinným. Obžalovaný následne k veci uviedol, že v inkriminovaný deň požíval alkoholické nápoje. Alkohol mu nalieval sám poškodený G. F.. Zaregistroval ako G. F. vybehol smerom na L. Z., ktorého aj viackrát udrel. Následkom toho L. Z. zostal ležať na zemi. Následne nastala hromadná bitka. On nevidel, resp. si nepamätá, kto udieral G. F.. Obžalovaný U. F. na vlastný podnet na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2018 po zákonom poučení uviedol, že trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu obžalobou sa cíti byť vinným, pričom uviedol, že násilného konania t. j. fyzického útoku na poškodeného G. X. sa dopustil spoločne s obžalovanými U. Z., O. Z. a L. Z.. Zároveň oľutoval spáchanie skutku.

Svedok poškodený G. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 06.09.2015 v Jelke predával v stánku s občerstvením. Vtedy k stánku prišli obžalovaní L. Z. a U. F.. Keďže nemali peniaze, tak ich odmietol obslúžiť. Neskôr nalial zadarmo borovičku L. Z.. Následne vyzval L. Z. a U. F., aby odišli preč. Obžalovaní na to reagovali tak, že ho začali biť. O. Z. a U. Z. ho udierali do hlavy aj s nejakými predmetmi. V dôsledku týchto úderov spadol na zem. V momente ako sa chcel postaviť vtedy zacítil kopance do tela. Pri stánku sa nachádzali aj iné osoby okrem iných M. T., E. Y., W. X. a R. Y.. V dôsledku útoku obžalovaných utrpel zranenie rôzne tržné rany na hlave, zlomeninu hornej čeľusti, v dôsledku čoho sa liečil 49 dní. Z toho v nemocnici bol hospitalizovaný asi 2 týždne. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaní ho udierali so železnou tyčou o dĺžke asi 40 cm, ktorú v rukách držal U. Z.. O. Z. v ruke držal reťaz. V čase tohto útoku sa nachádzal tvárou tvár oproti obžalovanému L. Z.. Po tom už stratil orientáciu, pretože dostával rany zo všetkých strán. Neskôr zistil, že z pokladne boli odcudzené peniaze, ktoré mal zobrať U. F.. Ako poškodený si uplatňuje náhradu škody spôsobenú odcudzením peňazí vo výške 113,- Eur a škoda ktorá mu vznikla ublížením na zdraví 1.000,- Eur.

Svedkyňa M. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 06.09.2015 v obci Jelka so svojim priateľom G. F. predávali v stánku s občerstvením. V čase medzi 20.00 - 21.00 začali odkladať veci, kedy k nim prišli U. F. a L. Z.. Títo pred stánkom sa začali dohadovať, žiadali od nich pýtať kebab. Týmto oznámili im, že kebab už nemajú, že už zatvárajú stánok. Napriek tomu L. Z. zdarma naliali borovičku a U. F. poskytli hod-dog. Následne, keď jej priateľ G. F. išiel vypnúť plynové horáky vtedy uvidela, že L. Z. chytil G. za ruku. Keď mu F. oznámil, že už končia, vtedy ho L. Z. udrel čelom do hlavy. Následne videla ako L. Z. kopol jej priateľa do brucha. Po tomto k stánku prišli aj O. Z. a U. Z., načo začali všetci biť G. F. tak, že ho kopali, pričom U. Z. ho udieral aj železnou tyčou. O. Z. jej priateľa udieral železnou reťazou a L. Z. ho po celý čas kopal. Potom ako jej priateľ už ležal na zemi, vtedy videla ako sa O. Z. naňho vymočil. Taktiež videla, že obžalovaní aj na neho pľuli. Obžalovaný U. F. vybral peniaze z pokladne, po čom taktiež kopal do jej priateľa. Po tomto útoku ešte videla, ako si obžalovaní delia medzi sebou peniaze, ktoré zobral z pokladne U. F.. Po vyúčtovaní zistila, že im zobrali z pokladne 113, Eur v minciach. Svedkyňa ďalej uviedla, že na druhý deň stretla L. Z., ktorý sa jej začal vyhrážať, pričom jej povedal, že ich všetkých zavraždí. Odvtedy sa bojí chodiť do Jelky.

Svedok W. F. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 06.09.2015 prišiel okolo 20.30 hod. k stánku svojho brata G. F. Vtedy pri stánku sa nachádzali U. F. a L. Z.. Po určitom čase videl, že L. Z. sa začal hádať z jeho bratom, načo videl ako ho udrel päšťou. Po tomto ho udrel päšťou O. Z., pričom U. Z. ho udrel so železnou tyčou. V dôsledku týchto úderov jeho brat spadol na zem, a keď sa chcel postaviť, tak U. Z. ho kopol do tváre. Následne videl ako odtiaľ obžalovaní ušli aj on utiekol domov. Dozvedel sa však, že títo sa ešte k stánku jeho brata vrátili.

Súd v rámci hlavného pojednania vo vzťahu k trestnej činnosti obžalovaných v súvislosti s bodom 2/ rozsudku vykonal aj nasledovné dokazovanie.

Skutkový stav ohľadne uplatňovanej náhrady škody vo vzťahu k bodu 2 rozsudku bol ustálený vyjadrením poškodenej V. F. za Union zdravotnú poisťovňu, a.s. Bratislava, ktorá si uplatnila náhradu škody, t.j. nákladov vynaložených na liečbu poškodeného G. F. vo výške 2.758,04 Eur. Písomné vyčíslenie škody sa nachádza na č. I. 415-416.

Súd za súhlasu procesných strán prečítal výpovede svedkov z prípravného konania k bodu 2 rozsudku, pričom súd predovšetkým vyzdvihuje nasledovné výpovede .

Svedok E. Y. vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 2015, kedy boli v L. hody, robil parabolu, na streche svojho domu nastavoval anténu. Z Mierovej ulice, kde boli kolotoče, počul krik. Vyšiel na ich ulicu, ktorá je hneď pri Mierovej a na ceste uvidel ležať G. F., ktorý tam mal postavený stánok s občerstvením. Keď prišiel k F., z miesta odišli L. Z. a U. Z.. Zostali tam iba O. Z. a U. F.. O. kopal F. do celého tela. Chcel F. postaviť, podal mu ruku, ale O. Z. mu povedal, aby radšej uhol, lebo aj on môže takto dopadnúť. Potom mu priateľka G. F. povedala, že F. jej zobral z kasy peniaze. Keď prišiel na miesto, kde bol F., vtedy už ho kopal iba O., ako a či ho bili predtým aj ostatní, uviesť nevedel. O. Z. mal niečo omotané okolo ruky, asi nejaké lano. Videl, že O. pomočil F., keď už ležal na zemi. F. vyzeral veľmi zle, bol dobitý, na tvári krvavý. Bol zúfalý z toho, že mu nevedel pomôcť.

Svedok O. I. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že dňa 06.09.2015 na hodoch v Jelke bol pri stánku G. F. s občerstvením. Potom sa od neho vzdialil, išiel do krčmy na konci Mierovej ulice, preč bol asi trištvrté hodiny. Cestou naspäť k stánku F. uvidel oproti nemu utekať G. brata W. F., ktorý kričal, že bijú G.. Keď pribehol k stánku, G. ležal zakrvavený na zemi. Bitku nevidel, iba mu ľudia hovorili, že ho zbili U. Z., L. Z. a O. Z.. Na hodoch bol spolu so svojim bratom M. I. a sestrou R. I.. G. F. mal tržnú ranu na hlave, celú tvár krvavú. Keď sa ho spýtal, čo sa stalo, sám nevedel uviesť, kto a ako ho zbil, povedal, že dostal nečakanú ranu do hlavy, v tej chvíli bol dezorientovaný.

Svedok M. I. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že dňa 06.09.2015, kedy boli v Jelke hody, oslavovali narodeniny brata O. I.. S bratom O. a sestrou R. boli vonku na hodoch. Pili pri stánku s občerstvením, ktorý mal na hodoch G. F.. Potom išli do krčmy vzdialenej od miesta jarmokov asi 150 metrov. Keď sa vracali k stánku G. F., počuli krik, pričom uvidel na zemi ležať G. F., ktorý bol krvavý a v šoku. Keď sa pýtal, čo sa stalo, tak priateľka G. F. - M. povedala, že ho napadli bratia Z. a F. prezývaný „V.“. Spoločne čakali na príchod sanitky.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgie a traumatológie, MUDr. Ervín Chomča vyplýva, že poškodenému G. F. násilným konaním obžalovaných bolo spôsobené zranenie : zlomenina jarmovej kosti a hornej čeľuste vľavo a 4 cm dlhá tržná rana na čele a temene hlavy vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali operačný zákrok a celkovú dobu liečenia 49 dní v trvaní od 6.9.2015 do 30.10.2015, pričom poškodený bol obmedzený na bežnom spôsobe života najmä tým, že 5 dní bol hospitalizovaný v nemocnici, minimálne 4 týždne mohol prijímať len mäkkú stravu, mal bolesti počas prežívania a príjme potravy po dobu cca 5 až 6 týždňov, cca 10 dní mal sťažené vykonávanie osobnej hygieny v oblasti tváre a hlavy, uvedené zranenia u poškodeného zanechajú trvalé následky v podobe

jaziev v rozsahu operačného prístupu a po zošití rán na hlave. Zranenie poškodeného bolo spôsobené kopancami ako aj päšťami udieraním do oblasti hlavy.

Súd vykonal dokazovanie v súvislosti s vyšetrovaním duševných stavov obžalovaných a potreby prípadného uloženia ochranného liečenia.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecké posudky, ktoré boli vypracované v prípravnom konaní znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatrie, pričom z ich jednotlivých záverov vyplýva :

Vo vzťahu k obvinenému O. Z. vyplýva, že obvinený v čase spáchania skutku trpel mentálnou retardáciou ľahkého stupňa. Za svoje konanie v čase spáchania skutku je zodpovedný, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti mohli byť pri ľahkej mentálnej retardácii čiastočne znížené, no nie v podstatnej miere, aby nebol zodpovedný za svoje konanie a neuvedomoval si jeho protispoločenskú nebezpečnosť. V relevantnom čase teda obvinený vedel a mohol svoje konanie ovládať v podstatnej miere a v podstatnom rozsahu. Aj v súčasnej dobe obvinený trpí mentálnou retardáciou ľahkého stupňa s poruchami správania, v podstatnej miere je však schopný chápať zmysel trestného stíhania. Počas ochrannej psychiatrickej liečby ústavnou formou bola u obvineného diagnostikovaná aj zmiešaná látková závislosť. Táto ale nemala žiaden podstatný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku. Z psychiatrického hľadiska pobyt obvineného na slobode aktuálne nie je nebezpečný, nie je potrebné nariaďovať mu žiaden druh ochranného psychiatrického liečenia. Obvinený opakovane absolvoval ochranné ústavné liečenia.

Vo vzťahu k obvinenému U. F. vyplýva, že obvinený v čase spáchania skutku trpel látkovou (alkoholovou) závislosťou, ktorá však nemala žiaden podstatný vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, tieto boli v podstatnom rozsahu zachované. Za svoje konanie v čase spáchania skutku bol plne zodpovedný, vedel a mohol svoje konanie ovládať a rozpoznať jeho protiprávnosť v podstatnej miere a v podstatnom rozsahu. Aj v súčasnej dobe obvinený trpí látkovou (alkoholovou a drogovou) závislosťou, v podstatnej miere je však schopný chápať zmysel trestného stíhania. Z psychiatrického hľadiska sa užívanie návykových látok nepodieľalo na spáchaní skutku žiadnym významným spôsobom. Obvinený znalcovi uviedol, že v čase skutku „mal vypité“, mohol byť teda v stave prostej opitosti, ktorú si dobrovoľne privodil, táto však nie je duševným ochorením ani poruchou. Pobyt obvineného na slobode aktuálne nie je nebezpečný, nie je potrebné nariaďovať mu žiaden druh ochranného psychiatrického liečenia. Obvinený absolvoval ochranné ústavné liečenie v roku 2011 bez efektu, nariaďovať mu ho aktuálne nie je účelné.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že obžalovaní L. Z., O. Z., U. Z. a U. F. sa dopustili jednotlivej trestnej činnosti na skutkových a právnych základov ako je to uvedené v obžalobe Okresnej prokuratúry v Galante.

Konanie obžalovaných L. Z., O. Z. a U. F. súd v bode 2 rozsudku kvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., pričom v prípade obžalovaného O. Z. prečin výtržníctva naplnilo trestnoprávnu kvalifikáciu aj podľa ods. 2 písm. b) Tr. zák, pretože tohto konania sa dopustil zo zbraňou /železnou reťazou/, a v prípade obžalovaného U. F. prečin výtržníctva naplnilo trestnoprávnu kvalifikáciu aj podľa ods. 2 písm. e) Tr. zák., pretože tohto konania sa dopustil hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Zavinenie obvinených je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Súd pri úvahe o jednotlivých trestoch obžalovaných vychádzal z ustanovení § 155 ods. 1 , § 36 písm. l/, § 37 písm. h/,m, § 38 ods. 4, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný O. Z. bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 142/2014 zo dňa 26.8.2014, právoplatným dňa 18.9.2014, bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 87/2014 zo dňa 12.6.2014, právoplatný dňa 5.8.2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu ním taktiež bolo upustené od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T 34/2013 zo dňa 2.4.2013, právoplatný dňa 25.4.2013.

Obžalovaný U. F. bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 48/2015 zo dňa 27.10.2015, právoplatným dňa 30.1.2016, bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený súhrnný trest

odňatia slobody v trvaní 1 rok 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný U. Z. má doposiaľ evidovaných 32 priestupkov, obžalovaný O. Z. 47 priestupkov, obžalovaný L. Z. 8 priestupkov a obžalovaný U. F. 65 priestupkov rôznorodého charakteru. Všetci štyria obžalovaní majú v mieste bydliska zlú povesť.

Súd pri ukladaní trestov obžalovaným zobral do úvahy ich predchádzajúcu trestnú minulosť, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom súd tresty obžalovaným diferencoval podľa miery ich zavinenia a predovšetkým intenzity ich násilného útoku smerujúceho proti životu a zdraviu iných osôb. Súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaných a ochranu spoločnosti je potrebné uložiť nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Obžalovanému O. Z. s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pre ktorý výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému U. F. s prihliadnutím na § 38 ods. 7 Tr. zák. uložil úhrnný i súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, pre ktorý výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výroky o trestoch rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 48/2015 zo dňa 27.10.2015, právoplatný 30.01.2016 a rozsudku Okresného súdu Galanta 1T 220/2016 zo dňa 10.01.2018, právoplatný 10.01.2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V rámci rozhodovania o náhrade škody súd vychádzal z jednotlivých uplatnených nárokov poškodených. Pri vyhodnocovaní týchto nárokov súd čerpal údaje predovšetkým zo zadovážených a zhromaždených listinných podkladov, nachádzajúcich sa v spisovom materiáli.

Súd zaviazal obžalovaných U. Z., O. Z., L. Z. a U. F. spoločne a nerozdielne uhradiť spôsobenú škodu UNION zdravotná poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava vo výške 2.750,04 Eur.

Súd poškodeného G. F. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože súd nemal jednoznačne zdokladovaný a vyčíslený jeho nárok ohľadne bolestného, ako aj majetkovej ujmy."

Vo vzťahu k (spolu)obžalovaným U. Z. a L. Z. nadobudol prvostupňový rozsudok právoplatnosť dňom 7. februára 2018 a v týchto ohľadoch je aj opatrený doložkou právoplatnosti.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote (hneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení na hlavnom pojednávaní dňa 7. februára 2018 o práve podať opravný prostriedok) vo svoj prospech odvolanie obžalovaní O. Z. i U. F., a to obaja zhodne výlučne proti výroku o uloženom treste odňatia slobody (žiadne ďalšie výroky prvostupňového rozsudku odvolaním nenapadli).

Obhajca obžalovaného O. Z. Mgr. Robert Čibrik odôvodnil odvolanie písomne v rozsahu č. I. 751 spisu nasledovne (podstatné citácie):

„Súdom uložený trest vo výmere 6 rokov považujem za neprimerane prísny a mám za to, že na moju nápravu ako aj na ochranu spoločnosti by postačil trest aj kratšieho trvania a to v dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k predmetnému skutku som sa priznal a tento úprimne oľutoval. Zároveň hoci som už bol viackrát trestaný, avšak naposledy za majetkovú trestnú činnosť, súd v zmysle ust. § 37 písm. m) na túto okolnosť nemusel prihliadať, pričom v prípade, ak by súd na uvedenú skutočnosť nevzal ohľad, neprevažoval by tak pomer priťažujúcich okolností, v dôsledku čoho by nedošlo k aplikácii ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a teda k zvyšovaniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Z vykonaného dokazovania taktiež vyplýva, že som v čase spáchania skutku trpel mentálnou retardáciou ľahkého stupňa a moje rozpoznávacie a ovládacie schopnosti mohli byť čiastočne znížené. Uvedenou poruchou trpím aj naďalej a taktiež mi bola diagnostikovaná aj zmiešaná látková závislosť. Uvedené skutočnosti mali podľa môjho názoru taktiež vplyv na spáchanie skutku a pri ukladaní trestu ich bolo potrebné vziať do úvahy.

V zmysle vyššie uvedeného poukazujem na ust. § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 37 písm. m) Priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Poukazujúc na vyššie uvedené preto navrhujem, aby Krajský súd v Trnave napadnutý Rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 07.02.2018, č.k. 1T/91/2016-735 zrušil vo výroku o treste z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a vrátil súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol“.

Obžalovaný O. Z. sám písomne odôvodnil odvolanie nasledovne (citácia):

„Súdom uložený trest vo výmere 6 rokov považujem za neprimerane prísny a mám za to, že na moju nápravu ako aj na ochranu spoločnosti by postačil trest aj kratšieho trvania a to v dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k predmetnému skutku som sa priznal a tento úprimne ľutoval. Zároveň hoci som už bol viackrát trestaný, avšak naposledy za majetkovú trestnú činnosť, súd v zmysle ust. § 37 písm. m) na túto okolnosť nemusel prihliadať, pričom v prípade, ak by súd na uvedenú skutočnosť nevzal ohľad, neprevažoval by tak pomer prirážajúcich okolností, v dôsledku čoho by nedošlo k aplikácii ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a teda k zvyšovaniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplýva, že som v čase spáchania skutku trpel mentálnou retardáciou ľahkého stupňa a moje rozpoznávacie a ovládacie schopnosti mohli byť čiastočne znížené. Uvedenou poruchou trpím aj naďalej a taktiež mi bola diagnostikovaná aj zmiešaná látková závislosť. Uvedené skutočnosti mali podľa môjho názoru taktiež vplyv na spáchanie skutku a pri ukladaní trestu ich bolo potrebné vziať do úvahy.“

Obžalovaný U. F. odvolanie do dňa konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu neodôvodnil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava sa k odvolaniam obžalovaných nevyjadril.

Obžalovaný O. Z. a jeho obhajca Mgr. Robert Čibrik v konaní pred druhostupňovým súdom zotrvali na svojich návrhových prednesoch v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi. Mgr. Róbert Čibrik doplnil, že v mesiaci jún 2018 senát 6To Krajského súdu v Trnave obžalovaného O. Z. odsúdil pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, za ktorý je t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, pričom vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Obžalovaný U. F. a (odvolacím súdom ustanovený obhajca, nakoľko sa po napadnutom rozsudku dostal do výkonu trestu odňatia slobody v inej veci) JUDr. Matej Csenky - sa v konaní pred odvolacím súdom pridržali podaného odvolania, smerujúceho proti prísnemu výroku o treste. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., čím by došlo k vyrovnaniu poľahčujúcich a prirážajúcich okolností. Navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolania obžalovaných O. Z. a U. F. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku s akcentom na právny názor, že tresty odňatia slobody uložené obžalovaným považuje za zákonné a primerané.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného U. F. nie je dôvodné, zatiaľ čo odvolanie obžalovaného O. Z. je z objektívnych dôvodov, prezentovaných jeho obhajcom v odvolacom konaní, dôvodné.

Okresný súd Galanta zákonným spôsobom vykonal na hlavných pojednávaniach v dňoch 18. januára 2017 (v rozsahu č. I. 660 - 667 spisu), 12. apríla 2017 (v rozsahu č. I. 676 - 683 spisu) a napokon 7. februára 2018 (v rozsahu č. I. 726 - 732 spisu) dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, a tieto (s výnimkou posúdenia právoplatného rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 7. marca 2018 č. k. 2T/179/2017-213 vo vzťahu k obžalovanému O. Z.) vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, pričom svoje rozhodnutie vo svojej podstate aj presvedčivo odôvodnil.

Zrejme výlučne zlou lustráciou Okresného súdu Galanta nedošlo už v konaní pred prvostupňovým súdom k zisteniu významného poznatku pre toto trestné konanie (právoplatný rozsudok rovnakého Okresného súdu Galanta zo dňa 7. marca 2018 č. k. 2T/179/2017-213 vo vzťahu k obžalovanému O. Z.). Samotný odvolací súd v procesnom postupe svojho konania na verejnom zasadnutí oboznámil uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. júna 2018 č. k. 6To/29/2018-268, z ktorého vyplýva, že v tomto konaní došlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného O. Z. vyššie uvedeným rozhodnutím,

ktorému predchádzal rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 7. marca 2018 č. k. 2T/179/2017-213, keď podľa tohto právoplatného rozsudku sa obžalovaný dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania a bol mu za skutok spáchaný dňa 26. augusta 2017 o 11:00 hod. podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného uloženia trestu prepadnutia vecí, a to loveckého noža podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. so stanovením, že v zmysle § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Na základe tejto skutočnosti (potreba ukladania súhrnného trestu) Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému O. Z. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám odvolací súd obžalovanému O. Z. uložil podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušil právoplatný rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 7. marca 2018, č. k. 2T/179/2017-213 v spojení s uznesením KS v Trnave zo dňa 12. júna 2018, č. k. 6To/29/2018-268 vo výroku o treste (trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov a nižšie prezentovaný trest prepadnutia vecí - noža), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2, § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. krajský súd obžalovanému O. Z. uložil aj trest prepadnutia vecí, a to jedného kusa loveckého noža, vedeného v Zozname vecí vzatých do úschovy pod položkou č. 1 (z právoplatného rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 7. marca 2018, č. k. 2T/179/2017-213 v spojení s uznesením KS v Trnave zo dňa 12. júna 2018, č. k. 6To/29/2018-268). Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stanovil, že sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Uložený trest obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

Z pohľadu hodnotenia odvolacích dôvodov obžalovaného O. Z. krajský súd uvádza, že v posudzovanom prípade nie sú splnené žiadne zákonné podmienky na uloženie miernejšej sankcie v rámci zákonom fixne stanovenej trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 155 ods. 1 Tr. zák. a to predovšetkým s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúcu trestnú činnosť a následné odsúdenia, ktoré napokon obžalovanému nezabránili v ďalšom páchaní úmyselnej trestnej činnosti, keď neboli preň dostatočnou výstrahou, hrozbou a napokon ani ponaučením. Odvolací argument tohto obžalovaného v tom zmysle, že je mentálne retardovaný, nijako neobstojí, nemôže ho zbaviť ani trestnej zodpovednosti a nemôže mať žiaden zásadný vplyv ani na výmeru ukladanej sankcie.

Vo vzťahu k obžalovanému U. F. došlo súdom I. stupňa k správnej aplikácii súvisiacej s ukladaním súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. za túto (teraz prejednávajú) trestnú činnosť vyplývajúcu z podanej obžaloby i za predchádzajúce odsúdenia, uvedené v enunciiate napadnutého prvostupňového rozsudku, vo vzťahu ku ktorým bolo potrebné ukladať jednu sankciu za všetky vymenované trestné činy, teda i tie z predchádzajúcich právoplatných odsúdení (viď výrok). Vo vzťahu k obžalovanému U. F. bol popri aplikovaní § 42 ods. 1 Tr. zák. nadbytočným súčasný postup okresného súdu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože súhrnný trest sa ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. V zhode s postupom a závermi okresného súdu aj odvolací súd uzatvára, že pomer súdom I. stupňa vymenovaných poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je u tohto obžalovaného verifikovaný v súlade s dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní a tieto závery si druhostupňový súd v rozsahu dôvodov okresného súdu plne osvojuje. Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, dĺžku páchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy. Dôvodne pritom nekonštatoval prítomnosť žiadnych mimoriadnych okolností prípadu podľa § 39 Tr. zák.

Obžalovanému U. X. okresný súd v súlade s ustanovením § 155 ods. 1 Tr. zák., so správnym aplikovaním § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 7 a § 42 ods. 1 Tr. zák. dôvodne uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe vo výmere štyroch rokov. Ako bolo už vyššie uvedené aplikovanie ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. popri súčasnom použití § 42 ods. 1 Tr. zák. nebolo potrebné, pretože ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný

trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. U tohto obžalovaného nie sú splnené žiadne zákonné podmienky na uloženie miernejšej sankcie v rámci zákonom fixne stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere od štyroch do desiatich rokov uvedenej v ustanovení § 155 ods. 1 Tr. zák., a to predovšetkým s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúcu trestnú činnosť a následné odsúdenia.

U obžalovaného U. X. odvolací súd nemohol pristúpiť ani k sprísneniu sankcie (bola obžalovanému uložená na samotnej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby), pretože mu v tom bránil nedostatok odvolania prokurátora, ktoré by bolo podané v neprospech obžalovaného. Uložený trest však aj tak obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák..

Správny je výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný U. X. podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Pretože obžalovanému U. X. bolo potrebné ukladať súhrnný trest, v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák. súd I. stupňa vo vzťahu k nemu súčasne zrušil výroky o trestoch právoplatných rozsudkov Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T 48/2015 zo dňa 27.10.2015, (právoplatného 30.01.2016) a rovnakého Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 220/2016 zo dňa 10.01.2018 (právoplatného 10.01.2018), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Oba výroky o adhéznom konaní (vo vzťahu ku skutku v bode 2/ napadnutého prvostupňového rozsudku), spájajúce obžalovaných O. Z. a U. X. s poškodenou stranou UNION zdravotná poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava a poškodeným G. F., majú oporu vo vykonanom dokazovaní a neboli odvolaním napadnuté ani jedným z obžalovaných a ani žiadnou inou oprávnenou procesnou stranou.

Na základe všetkých prezentovaných dôvodov odvolací súd o odvolaniach oboch obžalovaných rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.